

بررسی رابطه بین خودکارآمدی به روش شناخت اجتماعی آلبرت باندورا با میزان ریسک‌پذیری مدیران پروژه

علی روحی رحیم بگلو^۱

۱- کارشناس ارشد رشته عمران گرایش مدیریت ساخت

چکیده

از مهم‌ترین مولفه‌های کلیدی در موفقیت و یا شکست یک پروژه، ویژگی‌های فردی-حرفه‌ای شخص مدیر پروژه است. در این بین، سطح ریسک‌پذیری مدیر پروژه، از مهم‌ترین این ویژگی‌هاست. برای درک بهتر ریسک‌پذیری مدیران پروژه و تاثیرگذاری بر روی آن، لازم است بدانیم که تحت تاثیر و نشات گرفته از چه پارامترهایی است. برطبق نظریه شناخت اجتماعی باندورا، خودکارآمدی از مهم‌ترین ویژگی‌های تعیین کننده رفتار انسان‌ها، هم در غالب رفتار فردی و هم رفتار حرفه‌ای است که نقشی کلیدی در کنش‌ها و واکنش‌های افراد دارد (براساس این تحقیقات و یافته‌های باندورا، خودکارآمدی از ۴ منبع مهم نشات می‌گیرد؛ تجربه‌های موفقیت‌آمیز، الگوبرداری اجتماعی، ترغیب اجتماعی و واکنش‌های روانشناختی). در این پژوهش، به ارزیابی وجود رابطه معنادار و مستقیم بین خودکارآمدی و مولفه‌های سازنده آن، با ریسک‌پذیری مدیران پروژه اقدام شد. براساس تخمین‌ها و اطلاعات در دسترس، حجم نمونه آماری برابر ۳۸۴ نفر به دست آمد که از بین مدیران پروژه فعال در محدوده جغرافیایی ایران و در بازه زمانی بهار و تابستان ۱۳۹۶ انتخاب شد. در نهایت تعداد ۴۰۵ پرسشنامه صحیح به دست آمد که بر اساس تحلیل‌های آماری انجام شده روی این اطلاعات، این نتایج حاصل شد: با اطمینان بالای ۹۹ درصد، ریسک‌پذیری با خودکارآمدی و هر ۴ عامل تشکیل دهنده آن، رابطه مستقیم و معنادار دارد. بر اساس این نتایج، برای بهبود سطح ریسک‌پذیری مدیران پروژه، می‌توان بر روی بهبود سطح خودکارآمدی و مولفه‌های سازنده آن تمرکز کرد. و یا در انتخاب و استخدام مدیران پروژه، بر اساس این معیارها تصمیم‌گیری کرد.

واژه‌های کلیدی : خودکارآمدی، نظریه شناخت اجتماعی باندورا، ریسک‌پذیری، مدیران پروژه